

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1077: Hai Chữ “Ngã”, Là Chỉ Cho Như Lai, Cũng Chính Là Tánh Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 094)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hai chữ “Ngã”, là chỉ cho Như Lai, cũng chính là Tánh vậ.】

Chư vị cần phải hiểu rõ ý nghĩa này, nếu không hiểu rõ thì sẽ nhầm lẫn đây. Phật Thích Ca Mâu Ni nói: *“Nhược dĩ sắc kiến ngã, dĩ âm thanh cầu ngã”* (Nếu dùng sắc thấy ta, dùng âm thanh cầu ta). Nếu chúng ta không từ hình sắc mà nhìn Ngài, thì chúng ta từ đâu để thấy Ngài đây? Đương nhiên là chúng ta phải thấy sắc tướng, nghe âm thanh, mới biết Phật Thích Ca Mâu Ni đang ở đây giảng kinh thuyết pháp, mới biết được chứ!

Cho nên, chữ “Ngã” (Ta) này, không phải nói đến cái “ngã” của cá nhân chúng ta, chữ “ngã” này là nói đến Chân như Bồn tánh, là nói đến Như Lai, dùng chữ này để làm đại diện. Điều này cũng giống như phần sau có nói *“Bất năng kiến Như Lai”* (Không thể thấy Như Lai), ý nghĩa là như nhau, chữ “ngã” đó chính là Như Lai; tức là nói quý vị không thể từ trên “tướng” mà “kiến tánh” (thấy tánh), chính là ý nghĩa như vậy.

Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp — đây là Lục trần, Lục trần thông thường dùng một chữ “Sắc” để đại diện. “Sắc” không thể kiến tánh, thì thanh, hương, vị, xúc, pháp cũng đều không thể kiến tánh. Trong chữ “Pháp” bao gồm cả Phật pháp, nếu như từ trong Phật pháp mà có thể kiến tánh, thì Thế Tôn tuyệt đối sẽ không giảng trong bộ kinh này rằng: *“Pháp thượng ưng xả, hà hướng phi pháp”* (Pháp còn phải xả bỏ, hướng hồ là phi pháp), Ngài tuyệt đối sẽ không nói như vậy. Phật pháp cũng không thể kiến tánh, quý vị muốn kiến tánh, Phật pháp cũng phải xả bỏ đi, thì quý vị mới thấy được Tánh, điều này chư vị cần phải biết.

Những thứ khác đều buông xuống, thế gian pháp, xuất thế gian pháp thả đều buông xuống hết rồi, nhưng lại cho rằng Phật pháp là bảo bối, Pháp bảo thì không thể buông xuống, thế là hỏng rồi! Vẫn y như cũ là không thể kiến tánh. Một chữ “Sắc” đã đại diện rồi, “Sắc” và “Thanh” đại diện rồi.

Thanh (âm thanh), dùng chữ “Thanh” này là đã bao gồm luôn cả việc thuyết pháp ở trong đó. Phật Thích Ca Mâu Ni bốn mươi chín năm giảng kinh thuyết pháp, đều lấy âm thanh làm Phật sự, điều này tất cả chúng ta đều biết rõ. Thời đó chưa có biên chép thành sách vở, thầy đều lấy âm thanh làm Phật sự.